

У Срем. Карловцима, 1. септембра 1923.

СРПСКИ ПЧЕЛАР

ИЛУСТРОВАНИ ОРГАН „СРПСКЕ ПЧЕЛАРСКЕ ЗАДРУГЕ“

Број	Издаје једампут месечно.		Година
9.	Главни уредник: Ђорђе Коларовић.	Одговорни уредник: Глиша Микић.	XX.

ПОЗИВ

НА РЕДОВНУ ГЛАВНУ СКУПШТИНУ

„СРПСКЕ ПЧЕЛАРСКЕ ЗАДРУГЕ“

која ће се држати у Руми 31. августа (13. септ) о. г. у 9 сах. пре подне у српској основ. школи, са овим дневним редом:

1. Поздрав председника.
2. Извештај тајника о раду управе од прошле скупштине до данас.
3. Извештај благајника.
4. Предлози управе.
5. Остали предлози.
6. Разрешење старе и избор нове управе.
7. Извештај тајника Јована В. Латинкића поводом двадесетпетогодишњице »Српске Пчеларске Задруге«.
8. »У славу и помен Јована Живановића« говори Ђорђе Коларовић.
9. Предавања, питања и одговори из пчеларске праксе.

Овом скупштином хоће »Срп. Пчелар. Задруга« да обележи двадесетпетогодишњицу својега живота и рада. Будући ова скупштина има да реши многа крупна питања која се тичу наше задруге, позивамо и молимо

господу и браћу пчеларе, да их дође што више. — Ручак заједнички.

Скупштине су јавне, зато могу доћи на скупштину и они пчелари и пријатељи пчеларства, који нису чланови наше задруге.

У Руми, 1. (14.) августа 1923.

ЗА УПРАВУ:

Тајник:

Јован В. Латинкић.

Председник:

Ђорђе Коларовић.

Пчеларски Календар.

Септембар.

У септембру паша попушта. И тамо, где има бујне паше од белог босиљка, види се све слабији лет. Бели босиљак је најмедовитији у првој половини августа. У септембру ноћи већ захладе и то много утиче на медовитост. Зато ко је пренашао кошнице на бели босиљак, треба да се почетком септембра сели кући. Чим се кући дође, треба предузети узимљавање кошница. Будући у народима треба да буде и младих пчела, то ћемо неколико вечери спекулативно прихрањивати, да би матице боље легле и тим да се подигну млађа кола пчела. Ако треба неке кошнице спајати, то их треба спојити чим смо их кући донели. Иначе, ко није пренашао кошнице на бољу пашу, ако је све оно што смо казали у августу о узимљавању учинио, тај може мирно спавати, јер му је савест мирна.

Како паша у септембру попушта, треба лета на свима кошницама стеснити, а то исто треба урадити, ако спекулативно прихрањујемо. А и због зоља и стршљена и због лептира курјака треба лета стеснити. Ових штеточиња нема сваке године једнако, али их има увек кад више кад мање. Како се тамане зоље? О томе један воћар вели ово: ја посадим више цбунова *Cotoneaster Simonsli*. Цбун је увек зелен и зоље воле његов цвет особито, те и не иду на воће.*) На цветове овога цбуна скупљају се зоље из целе околине и ту их је лако мрежицом хватати и уништавати. Овај цбун треба садити у заклонитом месту, где сунчани зраци цео дан не ударају а преко зиме треба око корена посути мало ђубрета.

Ко није учинио све што треба ради узимљавања, нека то учини бар до половине септембра. Кошнице не треба онда више отварати, јер пчеле залепе лемом све саставке и заклопац и тако се сачувају преко зиме од промахе.

На жалост има немарних пчелара, који узимљавање одлажу чак у октобар па и доцније. А неки веле да нису имали пре

*) Многи хватају зоље у бочице са узаним грлом, у које услу мало замедљане воде помешане с пивом, или у коју обесе парче гњиле крушке. Таке се бочице наместе на више места по пчелињаку.

времена да своје кошнице узиме. И једно и друго не може се ничим оправдати. Да нам кошнице добро презиме, морају бити добро и у своје време узимљене. Ко хоће успешно да пчелари тај мора имати на расположењу и довољно времена. А немарни пчелари, који као од беде пчеларе, у брзо ће свршити. Једини посао, што се тиче узимљавања, може се свршити и кад већ захлади, да пчеле већ више неће излетати а то је спајање кошница. Тада спојене пчеле остану све у кошници и не разлећу се.

Плетаре се у септембру одабирају за пресаде. На избор кошница за пресаде мора се у опће обратити нарочита пажња, јер у томе лежи једино напредак у пчеларству. Зато није свако ројче за пресад. Почетници теже да што пре дођу до већег броја кошница, па остављају све од реда за пресад. Тиме се упропашћује пчелињак, тиме се упропашћује раса. Ми морамо тежити, да добру расу пчела у своје пчелињаку одржимо, а то се постиже само и једино одабирањем. Ко на то не пази, тај ће брзо dospети на танке гране. Боље ти је имати мање али добрих кошница, него много што не вреде ништа.

Плетара, која има доста дугачко саће, има доста меда и народа, да покрива све саће, јесте за пресад. Плетара, која има саће дугачко до земље, не би била добра за пресад али се можемо помоћи, да буде добра за пресад, ако се под плетару метне котур од сламе или рогоза, на који ће плетара лепо пристајати. Котур треба да је висок бар једну добру шаку. Онда у тој кошници има доста ваздуха преко зиме, саће неће да од доле плесиви и у пролеће биће доцније легла, али ће се ипак кошница снажно развијати и, кад достигне врхунац свој, даће јаке ројеве.

Сима Жигић, парох.

Пред скупштину »Срп. Пчеларске Задруге.«

Приказано члановима „Српске Пчеларске Задруге“

и свима нашим пчеларима.

Пре 25 година слогом и одушевљењем тадашњих пчелара основана је наша »Српска Пчеларска Задруга« у средишту Срема, у Руми.

Не мислим овом приликом говорити о томе, како је тежак био почетак рада њенога, како је истрајношћу и прегалаштвом тадашње управе, набрзо дошла наша задруга до својега краснога дома и пчелињака, шта је радила и урадила та задруга за својих 25 година на подизању пчеларства и т. д. О свему томе биће говора на нашој скупштини.

За сада хоћу да спремим и чланове и нечланове наше задруге, да ће ова скупштина имати, не само да обележи двадесетпетогодишњицу оснивања наше задруге,

него и да поведе реч и донесе своје решење о даљем животу те наше толико корисне установе.

Са материјалне стране, ми нисмо данас у онако тешким приликама, као што смо били пре 25 година, кад нисмо имали ни куће, ни кућишта, ни пчелињака, ни листа, а ни паре у кеси.

Ми данас имамо и леп пчеларски дом и скроман пчелињак, па и свој лист, али нема онога старог жара пчеларскога, нема онога одушевљења које све може, нема пчелиње слоге међу данашњим пчеларима, која је пре 25 година довела рој пчелара из свију наших крајева у Руму, да оснују »Српску Пчеларску Задругу« и који је основаше.

Свега је тога нестало. Не бих хтео бити злогук, али ми се чини, да је у мутном ратном потоку нестало свију лепих врлина старих пчелара. Чини ми се, да су данашњи многи пчелари заборавили на узвишене врлине које владају у пчелињем друштву, па да су запливали са осталим друштвом у мутне воде, што потекоше из отровног ждрела ратног чудовишта.

Можда се мени само тако ствара? Али како друкчије да протумачим себи немар многих наших пчелара и према својој »Српској Пчеларској Задрузи« која је толико учинила на подизању најплеменитије привредне гране — пчеларства, и према својему »Српском Пчелару«, којему је свагда пред очима била само корист његових читалаца, и који се је само уз моралне и материјалне жртве оних који су на њему радили и оних који данас на њему раде, одржавао радећи на томе, да наше народно пчеларство буде на висини савремене науке и да у напретку не изостане наш пчелар, него да држи корак са пчеларима других културних народа.

Пчеларска Задруга без листа мало би вредила, јер не би могла постизавати свој циљ. Зато, чим је после рата почела поново радити г. 1920. почела је поново издавати свој лист »Српски Пчелар« под уредништвом г. проте М. Шауле, али који је са седмим бројем престао излазити.

После тога је наша задруга, као птица са одсеченим крилима, трајала своје дане до почетка г. 1923. Животарила је, али њени чланови нису знали је ли жива или мртва, јер је управа задруге била одсечена од својих чланова.

Да би наша задруга унела живот међу своје чланове, на темељу закључка своје скупштине од 5. 18./V. 1922.

покренула је од почетка ове године опет свој лист »Српски Пчелар«, који ево до данас излази и излазиће, ма уз жртве управе наше задруге, до краја ове године, да не буду оштећени чланови и претплатници.

Будући наша задруга нема готова новца, а потпоре не добива ни од кога, »Српски Пчелар« се одржава само претплатом, која није довољна ни да подмирује штампу, него мора управа да још доплаћује од новаца, што га добива за огласе. И тако је лист могао излазити само зато, што су и уредници и сурадници, радили на листу без икакве награде и без паре плаће. Зато што је сав новац, добивен за претплату и огласе, једва подмиривао штампу, зато ни службеници управе: тајник, који је уједно и разашилјач листа, ни благајник, нису добили за свој рад и труд никакву награду. Сви у управи задруге и на листу радили су потпуно бадава с пуном вољом, а у нади, да ће тиме помоћи материјално подизање наше задруге.

Како задруга има и других издавања, као оправљање својега дома, одржавање у реду своје градине и пчелињака, а уз то подизање пчелињака, који је због рђавих година јако смањен, затим плаћање чувара, набављање књига и новина за друштвену књижницу, попуњавање збирке и т. д., имаће ова скупштина да реши многа питања, до којих ће стајати, хоће ли и даље бити »Српске Пчеларске Задруге« или неће.

Као што је пчелама мила њихова кошница, држим да је тако и сваком Србину пчелару, мила његова »Српска Пчеларска Задруга«. Зато треба сваки пчелар, био близу ил' далеко, да покаже љубав своју према својој задрузи и да 31. августа (13. септембра) осване у Руми.

Да не би они који буду на скупштини кривили оне који нису дошли, а ови опет оне, који су били на скупштини, да су урадили »којешта«, треба сваки члан наше задруге, па и други пчелари, да дођу на ову особито важну скупштину. Највећи су послови прешли, па крај добре воље може свако доћи.

»Српска Пчеларска Задруга« и »Српски Пчелар« корисне су установе свију наших пчелара, па зато сви треба да о њима решавају.

Гл. Уреднин.

Болести пчелињег легла.

2.) Трухлеж легла.

(Наставак.)

Трухлеж легла називао се благим, смрдљивим трулежом легла, ускислим леглом, умирањем отвореног легла, европским трухлежом легла и т. д.

Трухлеж легла више је испитиван него пчелиња куга, али ипак још није тачно познат, јер има доста замршених ствари које треба испитати. Код пчелиње куге имамо посла само са једним бацилом, а код трухлежа легла има 7 врста бацила (*bacillus alvei*, *bac. pluton*, *bac. lanceolatus*, *Streptococcus apis* и т. д.) па утецај појединих бацила, а особито ако их је више у заједници, још није тачно испитан. Неки истраживачи мисле, да ту има бацила, који се ни микроскопом не могу видети.

Отворено легло у свакој старости може се заразити; а чим је млађе, тим је већа опасност да се зарази. Зарази ли се црвић чим се излеже, онда се покаже болест три дана пре затварања легла. По спољашњим знацима трухлеж легла можемо сигурно познати. Порцуланско сјајна бела боја здравога црва, постане жућкаста, а прстенови постану нејасни. Наступа јаче дисање, које се код болесног црва и простим оком види, а код здравог црва дисање види се само кроз стакло што увеличава. Болест ћемо разазнати, ако црвић извадимо из ћелице, у крајеве забодемо две игле па га развлачимо. Здрав црв прекине се, а болестан од трухлежи прекинуће се и са главом извући ће се желудац и црева, а унутри је нека течност са неким ситним мрвама. У почетку унутарња материја у цреву је жућкастобела, а доцније је тамнија. У почетку није јако распаљив, али доцније горња кожа тако је слаба, да при најмањем додиру пукне и испури течност.

У почетку болести налази се у желуцу *bacillus pluton*, а у мртвом леглу налазе се и *bac. alvei*, *bac. lanceolatus* и *streptococcus apis*, а није још тачно испитан утецај свих тих бацила. Разни бацили чине, да није један изглед болести, као код пчелиње куге, где само један бацил ради. У главном имамо две врсте трухлежа легла и то: ускисли трухлеж легла и смрдљиви трухлеж легла.

Код ускислог трухлежа легла има превагу *Streptococcus apis* над другим бацилима, а *bac. alvei* и *bac. lanceo-*

latus имају мању моћ. Смрт наступа код отвореног легла и оно се не опружи. Легло лежи округло савијено или леђима окренуто отвору, али је прљаво жуте боје. Ако хитин још није нападнут и оболео од бактерија, легло се може лако извадити. Садржај лешине је воденасто зрнаста каша, а заудара на киселину. Доцније сасушује се и постаје тамно смеђа, а садржина је гушћа и прљавија. Потпуно сасушени остаци виде се у облику првобитног положаја као љуске унутра у ћелици, а могу се лако извадити.

Има ли превагу *bacillus alvei*, онда је смрдљиви трухлеж легла. Он се често налази на отвореном леглу, али распадање почиње обично после затварања ћелица. У сваком случају прв изгуби више или мање жуту боју и постаје светлосмеђе и распада се. Ако наступи смрт при крају доба ларве, онда ларва не лежи на дну него на доњој дугачкој страни ћелице. Знак је трухлежа, да је смоласт и слузав, а има свој задах, који се може тешко описати. Заудара на смрдљив сир, смрдљиво туткало и т. д. Та смрдљива маса сасуши се у тамно смеђе сјајне љуске. Трухлеж легла познаје се по томе, што је кора глатка и једнака, а од ћелице се тешко одлепи.

Ако се у једној количини налазе *Streptococcus apis* и *bacillus alvei*, да ниједан не превлађује, онда је болест нејасна. Кадгод налазимо оба облика у једној кошници само на разном саћу, или на једном сату само у разним ћелицама. У пролеће налазимо ускисло легло, јер *Streptococcus apis* се при мањој топлини развија, а у лето долази смрдљиви трухлеж легла. Ретки су случајеви, да је само један бацил код трухлежа легла, обично има их 3—4, зато трухлеж легла још није тачно испитан.

Опћи знаци, па којима оправдано сумњамо, да је легло заражено кугом или трухлежом легла јесу ово: 1.) Растркано легло, јер сви црви не умиру редом и у једно време; здраво легло изађе из ћелица, а матица поново снесе јаја; 2.) Упали поклопци у ћелицу и пробушени поклопци над мртвим леглом; 3.) Мртви црви остају у ћелици, а са других узрока мртво легло пчеле одмах извлаче напоље; 4.) Мртва матица*) а често поред матице

*) Матица не мора бити мртва.

праве матичњаке у невреме или нађемо у њима мртве младе матице или мртве нимфе. 5.) Тромост пчела и навала туђица и 6.) Смрад у кошници, који се осећа не само кад отворимо болесну кошницу, него и кад јој се само приближимо, ма је и не отварали.

(Наставиће се).

Коста Сеперовац, парох.

Богати родитељи

збринуће лако своје јединце. Али шта ћемо и куда ћемо са онима ђацима, који нису богати или где има више деце, где се уопште тесно, тешко живи?

Све те ваљане, здраве Србе ђане од 12 до 13 година, који су манар малу школу добро изучили, препоручујте „Привреднику“ који ће их све лепо упутити и добро удомити.

За ваљану децу за коју се „Привредник“ заузме, збринута је — као што је познато — све, од првога дана шегртовања, па док не стану на своје ноге, док не отпочну своје самосталне радње.

Помозимо својим пчелама!

»Зло годиште рода иште,
а невоља пријатеља«.

У многим крајевима ова је година турила црн комад у торбу и пчели и пчелару. Вредна пчела, која уме хиљадоструким уздарјем да награди својега пчелара за мали труд што око ње улаже, налази се данас на мукама, а са њоме и прави пчелар, који има осећаја и љубави за ту дивну животињицу, која му је толико среће, толико уживања и толико радости пружила.

Рђава ова пчеларска година, какве ни старији пчелари нису запамтили, учинила је, да вредна пчелица изгледа и моли помоћи од својега пчелара, јер без његове помоћи мора умрети од глади.

Та вредна пчелица, која је својему пчелару доносила многе центе меда, која му је не само давала први новац, него хранила и сладила њега и његове, па их тиме одржавала здраве и чувала од болести, данас нема ни толико меда да уљеви, не децу своју, заложу. Уљеви пиште од глади и ишту хране, а несрећне дадиље немају шта да им пруже: трче с краја на крај кошнице тражећи по свима ћелицама коју кап меда и коју мрву рђе да скухају храну подмлатку својему, на којем треба да остане кућа, који треба да преживе зиму и да се на пролеће прихвате посла. Писка гладне деце гони старије радилице из кошнице далеко далеко, не би ли нашле потребне хране за подмладак свој и за матицу своју, која пости с њима заједно, слаби и престаје носити јаја и ширити легло. А све би то друкчије било, да је колико толико слаткога

нектара и мириснога прашка у цвету. Зато се у очајању подиже све што је за рад и полеће сад на једну сад на другу страну у округ око кошнице, да потраже колико толико хране, јер ено уљеви већ почињу умирати од глади. Болничарке долазе, па их тужна срца ваде из ћелица и износе из куће, да не куже кошницу. Невоља је сваки дан већа. Сад већ и сасвим младе пчеле, које треба да раде кућевне послове, полећу не би ли се што то набавило. Али заман сва мука. Прелећу брда и долине, њиве и ливаде, шуме и пашњаке све узалуд. Цвета мало, а и што га има, покрила га дебела прашина. И он се јадан сневеселио, изгубио и боју и мирис а нектарије одавна усахнуле. Пчелица, мила гошћа његова, приближи му се, али кад га види јадна и жалосна, без нектара, покривена каљавом прашином, бега од њега и тужна бадава лута, док се уморна не врати кући својој, празна желуца и без мириснога обножја. Невоља бива све већа. Мртвих уљева сваки дан више, а залежених јаја сваки дан је мање. За који дан па неће бити ни јаја ни уљева. Пчеле од рада и глада малаксале, слабо и излећу, и из последње ћелице меда ће сутра нестати. Последња кап меда даће се матици, а после тога цело друштво умире тихо, мирно без јаука. Тек тихо и слабо таласање крилима казује, да је кошници куцнуо последњи час.

Ето, пчелари, тако је кад глад завлада у кошници. Па може ли осетљиво срце правога пчелара, који у истину своје пчеле љуби, допустити да његова вредна пчела, која му је толико година живот сладила и толике срећне часове створила, такe муке мучи?!

Не, такога пчелара нема и не сме га бити. А ако се нађе, то није прави пчелар, него само медар, и томе треба прави пчелари да отпевају ону старинску: »Збогом, немарна душо«...

Прави пчелар неће допустити ни да му једна кошница његовом кривицом пропадне а камо ли цео пчелињак, који му је можда више доносио него његова мала њива. Прави пчелар ће у случају зле године одржати свој пчелињак, ма се морао и задужити, јер његове захвалне пчелице ће то са богатим добитком одужити. Прави пчелар не сме допустити да му у рђавој години пропадне пчелињак, који ће му можда већ до године донети велик добитак, јер тако рђаве пчеларске године, као што је ова, врло су ретке. За тридесет година својега пчеларења ја нисам никад имао овако лошу годину као што је ова година 1923.

Тврдо верујем, да ни један прави пчелар неће пустити, да му глад упропасти пчелињак. Меда се не може никако добити, а шећер је скуп, али прави пчелар ће га опет купити, да спасе своје вредне пчеле од глади.

Тврдо се надам, да ће тако урадити сваки пчелар, којему је то икако могуће. Али међу пчеларима има и таквих, који крај најбоље воље, тешко ће моћи наћи новаца за 50, 100 и више килограма шећера.

Како тима да се помогне? Међу тима има правих одушевљених пчелара, који плачу, што ће им вредне њихове радилице поумирати од глади. На ту браћу пчеларе ја мислим и њих ми је

жао. Тима би требало брзе помоћи, на њих би требало да погледа наша влада. Кад се већ неће давати шећер свима пчеларима,*) требало би барем таким пчеларима помоћи. Помажући пчеларство, помажемо пољску привреду уопће, јер пчеларство доноси увек већу корист пољској привреди, него пчеларима, а пољска привреда је живац, снага и темељ наше државе.

Но ово ће остати само моја скромна жеља. Па шта да раде ти, којима је тешко шећера набавити? Купиће толико шећера, колико им је могуће, па ће, према шећеру, спајањем смањити број својих кошница. Боље је нека му од 30 кошница остане 10, него да све помру од глади. А можда се може наћи добрих пријатеља, који би хтели, да сад помогну пчелара шећером, а пчелар да им то врати до године у меду, у ројевима или у новцу.

И до сад су се пчелари, где чешће где ређе, помагали шећером, али ове ће године морати у многим крајевима узимити пчеле потпуно на самом шећеру, јер има места, где пчеле немају ни капи меда у кошници.

Прихрањивање шећером требало је обавити већ у другој половини августа, док још пчеле могу наћи цветнога прашка изван кошнице. Но ко није пчеле своје већ прихранио, нека одмах почне чим овај број добије.

За време од 30 година, само сам три пута морао по неколико кошница помоћи шећером. На килограм шећера налио сам литру воде и кухао сам на ватри док није прешла пена, коју сам дао кашиком скидати. Кад није више било прљаве пене, скинуо сам шећер с ватре и оставио сам га да се охлади. У вече се у плитким судовима даје пчелама. Да се пчеле у шећеру не би давиле, треба посути по њему ситно исечене сламе и то јаво често.

Боље је шећер давати пчелама у судовима, да га оне однесу у саће и донекле инвертују, него га одмах налити у саће па тако додавати. Премда их има који говоре, да су и тако радили, па да су им пчеле добро презимиле.

Исто тако има их, који шећер не кухају, него га само пуне да се у води растопи, па га тако дају пчелама. Можда је и тако добро, али ја за овај начин не јемчим, јер нисам покушао тако радити.

Има их који у растопљен шећер додају мало лимуновa сока, а други опет пишу противу тога. Ја у растопљен шећер нисам додавао никакве киселине, па је ипак било добро.

Пре прихрањивања треба сувишно празно саће из кошница поводити. У кошницама са великим оквирима, оставићемо мање саћа, а малих оквира треба оставити више.

На једно друштво, које нема ни мало меда, треба додати најмање 7 килограма шећера скухана у 7 литри воде. Где нема пролетње паше, требаће и више.

Ко шећер не куха, него га само растопи у води, нека не меће литру воде на килограм шећера, него нешто мање.

*) Види: Разне вести.

Ко хоће да смањи број кошница спајањем, разуме се, да ће прво спојити две и две па и три суседне кошнице, па их онда прихрањивати.

Не оклевајте, пчелари, јер авет глади је пред вратима ваших пчелињака! Отераћете га само прихрањивањем.

Ђ. Коларовић.

Одржи ме! . . .*)

Одржи ме, помози ми!
Спаси живот мој!
А ја ћу ти на годину
Дати меда — рој!

Сад пчелица вредна у кошници тужи,
Од пчелара чека, да јој помоћ пружи.
На све стране тражи, по пољани лети;
— Година је така, да јој ваља мрети; —

Ал' неће умрети!

Јер ће *пчелар прави* помоћи јој дати,
Ма од својих уста знао откидати.
Пружиће јој оно, што за живот треба,
Додаће јој радо насушнога хлеба;

Јер, тако и треба!

И она је њему давала свог дара,
Годинама брала слаткога нектара.
А сад није крива, што природа не да;
— На годину збраће пуне канте меда. —

Па зар да јој не да?

И зар *пчелар* може олако да прати,
Како му се вредна сад пчелица пати?
— Не, то није пчелар, тај себично ради,
Тај од пчеле хоће само да се слади, —

То пчелар не ради!

Чуј, *пчелару прави*, откидај од уста,
Кошницу не пусти да остане пуста;
Јер ти ако сада спасеш пчеле вредне,
Дочекаћеш брзо опет дане медне;

Спаси их до једне!

Ср. Карловци.

Ђ. Ж—ћ.

*) Доносимо ову лећу песму, која је потекла из срца одушевљенога и правог пчелара. Кад би сви наши пчелари тако осећали, мислили и радили, не би нам ни ова зла година упропастила наше пчелињаке.

Извештај

о раду Управног Одбора »Српске Пчеларске Задруге« у Руми, држане две 4. августа о. г. под председништвом г. Ђорђа Коларовића, председника и у присуству већине чланова управног одбора.

1.) Средишње Пчеларско Друштво у Сарајеву дописом својим од 14. јула 1923. бр. 167. обратило се нашој Задрузи братским позивом на пчеларску изложбу, коју намеравају приредити пригодном II. конгреса Југослав. Пчелара у Сарајеву од 11.—18. августа о. г.

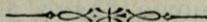
Закључено је најлепше се захвалити на братском позиву и обавестити, да Српска Пчеларска Задруга у Руми у овако тешким приликама за пчеларство и ради касно добивеног позива, не може учествовати са излошцима од своје стране, већ да ће као делегата свога послати г. Николу Милеуснића потпредседника задруге.

2.) У смислу статута закључено је да се овогодишња скупштина одржи 13. септембра (31. августа) о. г. у Руми са овим дневним редом:

- 1.) Извештај тајника;
- 2.) Извештај благајника;
- 3.) Предлози управе;
- 4.) Евентуални предлози;
- 5.) Разрешење старе и избор нове управе;
- 6.) Предавања.

3.) У погледу набавке шећера за прихрањивање пчела извештава председник, да је »Савез Југославенских Пчеларских Друштава« известно све своје подружнице и чланове, да је његова молба у погледу набавке шећера, већ по трећи пут одбијена од стране Министарства Пољске Привреде, па да ни интервенције од стране народних посланика нису ништа помогле.

Ј. В. Латинкић, тајник.

Одликовање.

Уважавајући примеран свећенички живот нашег уредника госп. *Ђорђа Коларовића*, његов пастирски и привредно-просветни рад, одликовао га је Св. Архијерејски Синод Православне Српске Цркве чином протопрезвитера.

Са поносом бележимо овде то одликовање, које је у низу многих заиста заслужено, а нашем драгом уреднику желимо, да га здрав, а на послу оран и вољан много још година понесе.

Сарадници и одговорни уредник.

Разне вести.

Значајна прослава у Београду. У недељу 9. септембра о. г. прославиће се у Београду најсвечаније двадесетпетогодишњица Привредниковога рада. Приређивачки одбор за ту огромну свечаност спремиће на време станове и жељезничке карте уз пола цене. Свако ко икако може, треба да оде на ту ретку и значајну свечаност.

Други конгрес јужнословенских пчелара и пчеларска изложба у Сарајеву. Састанак изасланика био је 11. августа а конгрес 12. августа. Изложба је трајала до 18. авг. Том приликом био је приређен излет у Дубровник. Позив смо добили кад је 8. број већ био у штампи, па га зато нисмо могли на време донети.

Српско пљопривредно друштво, одржало је свој годишњи збор 12. фебруара о. г. То је четрдесетогодишњи збор тога друштва, на којем је поднесен извештај о раду друштва и изабрана нова управа. За председника изабран је г. Паја Тодоровић а за потпредседника г. Веља Стојковић уредник »Тежака« и начелник министарства пољске привреде и вода. Из извештаја види се, да је друштво потпомогло излет српских сељака у Словеначку. Даље је друштво имало знатан успех приликом оснивања дечјих течајева за пољску привреду који су уређени на американски начин. Још је друштво прошле године приредило пет изложба. Буџет за ову годину износи близу 5,000.000 динара. (По »Ријеци«.)

Државно добро »Беље«. Дивили смо се, кад смо читали у б. бр. »Привредника« белешку о том огромном државном добру и његову уређењу. То добро, којему је најближи град Осек, има преко 93 хиљаде јутара земље. Ту има разних фабрика и 186 километара жељезничког пута, а заступљене су и све гране привреде. То нас је обрадовало, али смо се растужили, кад смо дочитали ту белешку, а нисмо у њој нашли оно што смо тражили. Према тој белешци, на том дивном и огромном »Бељу« *о пчеларству ни помена нема*, а баш пчеларство треба да је украс, да је круна сваке угледне економије. Пчело вредна, »кукавна сирото«, докле ћеш ти бити презрено пасторче?! Сићушна си, пчелице, сићушна за данашње време, кад се цена само крупно и надуто. Али доћи ће можда време, кад ће на »Бељу« бити не само угледних пчелињака, него и пчеларска школа.

Књижевност.

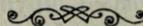

Добили смо књигу „Пчеларство. Упутство за рационално пчеларење“. Написао Јов. П. Јовановић. Књигу је наградила »Српска Краљ. Академија Наука« у Београду. Издање »Срп. Пчеларског Друштва« у Београду. Цена 10 Дин. — Док доспемо и књигу проучимо, рећи ћемо о овој књизи више.

Пит. 30. — Прегледавајући једну кошницу прошле године, нехотице сам згњечио матицу. Да бих кошници што пре помогао, узео сам одмах из једне кошнице сат са сасвим зрелим матичњаком и додао сам га тој кошници. Кад сам кроз неколико дана отворио ту кошницу, није у кошници било ни трага од матичњака, а ни младе матице. Легло је било већ све заклопљено, а матичњака није било ни једнога. Кад сам после дао матичњак пчеле су га примиле. Матица се је излегла и оплодила, и сад је кошница била у реду. Зашто су пчеле разориле додани матичњак и зашто нису на леглу извеле друге матичњаке?

Одг. — Држим да су пчеле разориле додани матичњак баш зато, што сте га додали одмах, чим сте угњечили матицу. Пчеле тада нису ни осетиле да немају матицу, јер треба прилично времена, по читав сахат па и дуже, док цело друштво осети, да му је нестала матица. Тада настане оно, пчеларима познато, страшно и отегнуто брујање — плач пчелињи за матицом. Кад то пчелар чује, тада треба да дода матицу или матичњак, јер то му је поуздан знак, да је страшан глас о смрти матичиној, прошао кроз сву кошницу и да је у кошници настала опћа жалост. У тај час ће примити друштво матицу и кад је пустимо у лето. Али за бољу сигурност, треба матицу замочити у воду. — У овом случају, држим да су пчеле разориле матичњак, што су чуле у њему живу матицу, а још нису знале да им је њихова матица мртва. Да сте додали незаклопљен матичњак, можда га пчеле не би разориле.

Зашто пчеле неће више пута, кад им се убије матица, да изведу другу матицу, не зна се поуздано. Држим да ће томе бити неки физијолошки узрок, а не, као што неки мисле, да пчеле то раде од туге за матицом; кад нема матице, нека нема ни њих. Толико знам, да безмаци, који неће никако да изведу на доданим јајима матичњаке, изведу их, кад им додамо младих пчела и сасвим зрелога легла, из којег већ излазе пчеле.

Б. К.

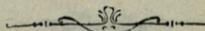

Читаоцима »Српског Пчелара«.

Молимо све оне, који лист примају, а нису још послали претплату да је одмах пошаљу, јер без претплате не може лист излазити.

Молимо да прочитате чланак у овом броју: ПРЕД СКУПШТИНУ СРПСКЕ ПЧЕЛАРСКЕ ЗАДРУГЕ.

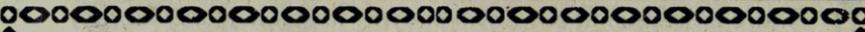
Управа.

О Г Л А С И.

О Г Л А С.
20 пуних американки про-
 даје уз повољну цену
ПЕТАР ИВИЋ, Рума.

2—3

Р О Ј Е В Е,

оплемењене, оплођене матице, вештачко прима саће,
 од зајамчено правог чистог пчелињег воска на американском
 строју зготовљено у свакој величини разашиле

АНДРИЈА МУДРОХ, Нови Сад, Воднинова ул. бр. 8.

Ценовник на захтев франко и бесплатно.

На продају 30 пчелаца у кошницама удешеним за пренашање.

3—3

Најпотребније пчеларске справе

као: Ричеове машине за вештачко саће,
 дуваљке, виђушке, помична пета и т. д.
 могу се добити у гвожђарској радњи

НИКОЛЕ МИЛЕУСНИЋА

трговца

РУМ.

9—12

Све врсте боја, лака, фирнајза,
 четака и парфимерија добивају
 се уз најумеренију цену у трговини
ОЗРЕНА ГРОЗДИЋА, РУМА

9—12

Краља Петра улица 183.

СРПСКА СРЕМСКА БАНКА Д. Д.

Р У М А.

Деоничарска главница: Дин. 2,500.000.—

Има своје филијале:
у Илону и Иригу.

Телефон бр. 11.
Адреса за брзојаве:
Сремска Банка.

ПРИМА

улоге на књижице и текуће рачуне, плаћа најбољу камату
и враћа без отказа.

ПОДЕЉУЈЕ

зајмове на менице, текуће рачуне и хипотекарне зајмове
на куће и земљишта.

ФИНАНСИРА

обртничка, трговачка и индустријска подuzeћа.

ОБАВЉА

све банковне послове брзо и кулантно. 9—12

ТВОРНИЦА ВУНЕНЕ РОБЕ Д. Д. ИЛОК.

Адреса за брзојаве: „Вунара“.

Телефон бр. 8.

Основана по Српској Сремској Банци д. д. Рума.

Творница се бави прерађивањем и израђивањем
вуне и продајом вунене робе, (ћeбета, марама
- - трикотаже, сваковрсних штофова и т. д.) - -

9—12

Купује сваку количину вуне по дневној цени.

Чланарина је за чланове утемељаче једаред за увек 100.— Дин., а за редовне
чланове 30.— Дин., годишње. Редовни чланови добивају лист бадава, а утемељачи
плаћају годишње за лист 15.— Дин. Претплата је за нечланове 30.— Дин.
годишње, а плаћа се унапред за целу годину.

Претплату, рекламације и огласе треба шиљати »Српској Пчеларској Задрузи«
у Руму. Рукописе, питања, књиге и листове у замену треба шиљати Ђорђу
Коларовићу Вел. Радинци (п. Митровица) Срем.

Власник и издавалац „Српска Пчеларска Задруга“ у Руми.